

планується, а не перевіряється [3].

Методи, моделі та алгоритми оцінки якості транспортного обслуговування населення, як правило, спираються на розробки, які були виконані ще в минулому столітті, а тому не повністю враховують сучасні особливості організації транспортного процесу. Найбільш суттєві відмінності в організації процесу перевезення в сучасних умовах складаються у врахуванні суб'єктивної оцінки пасажирів умов обслуговування. Тому, удосконалення системи планування якості в проектах міського пасажирського транспорту набуває важливого значення для населення України.

Організація транспортного процесу повинна забезпечувати раціональне використання транспортних засобів, безпеку руху, високий рівень культури обслуговування пасажирів при мінімальних витратах [4]. Оцінивши вплив кожного елемента пересування на рівень якості процесу перевезення можна визначити параметри технології перевезень, які забезпечують максимальну якість.

Література:

1. Чумаченко І.В. Управління проектами: процеси планування проектних дій: підручник [Текст] / І. В. Чумаченко, В. В. Морозов, Н. В. Доценко, А. М. Чередниченко. – К.: КРОК, 2014. – 673 с.
2. Чумаченко І.В. Система управління качеством проекта создания радиоэлектронной аппаратуры [Текст] /И.В. Чумаченко, Д.В. Головань // Управління проектами та розвиток виробництва: зб. наук. пр. – Луганск. – 2003. – Вип. 2(7). – С. 61–66.
3. Лapidус В.А. Всеобщее качество (TQM) в российских компаниях[Текст] / В. А. Лapidус. – М.: ОАО "Типография "Новости", 2000. – 432 с.
4. Ефремов И.С. Теория городских пассажирских перевозок [Текст] / И.С. Ефремов, В.М. Кобозев, В.А. Юдин. – М.: Высш. школа, 1980. – 535 с.

ГНУЧКІ МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ КОМАНДНОЮ РОБОТОЮ ІНЖИНІРИНГОВИХ ПРОЄКТІВ

Юсюк І. В., студентка 2 курсу факультету Економіки та бізнес-адміністрування

Попик Н. В., кандидат економічних наук, доцент кафедри бізнес аналітики та цифрової економіки

Національний авіаційний університет

Протягом декількох століть змінюються підходи та способи функціонування та організації діяльності підприємств. Незмінним залишається лише процес пристосування до зовнішнього середовища, який сприяє розвитку сучасних організаційних структур. Більшість вітчизняних підприємств, до цього часу, користуються каскадними моделями управління, тобто процеси та зміна стадій організаційного розвитку відбувається лише після завершення роботи на певному етапі. Змінити дане становище можна за допомогою синтезу принципів Agile управління і зниженню протидії змінам, результатом цього

буде можливе впровадження і розвиток сучасних систем управління пристосованих до реалій бізнес-середовища.

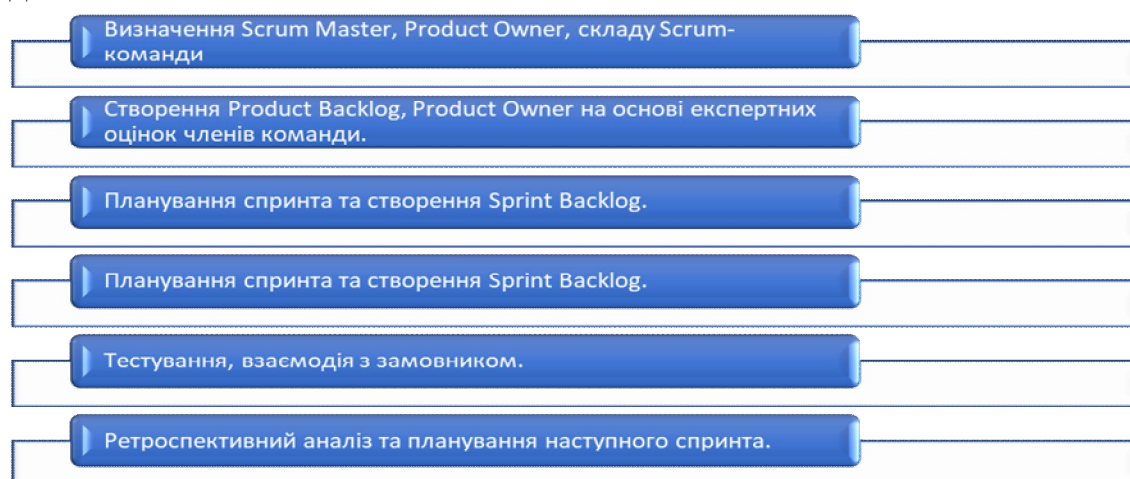
Гнучкі технології почали формуватися у 1930-х р., коли статистик і фізик Уолтер Шухарт вирішив застосувати цикли PDCA для покращення продуктів та процесів. У.Шухарт надав основи ітеративно-інкрементної розробки Вільяму Демінгу. Залучення Демінга до організаційного процесу виробництва компанії «Toyota» призвело до утворення унікальної системи «Toyota Production System», яка в майбутньому стала основою декількох методологій, таких як: теорії обмежень, бережного управління, кайзен, виробництва «точно в срок», загального обслуговування.

Методологія дослідження має такі складові як сукупність специфічних і загальних методів дослідження. Вчені використали причинно-наслідковий та дескриптивний підходу, метод аналізу, порівняння і синтезу. Основним інструментом дослідження є дескриптивний підхід, базою (в основі) якого розглядалися методи аналізу й синтезу, які дозволили відтворити процес роботи усіх досліджуваних гнучких методів. Причинно-наслідковий підхід використовується протягом всього дослідження. Завдяки порівняльному методу було проаналізовано наявні підходи співробітництва з проектними командами, зіставлено гнучку і традиційну моделі, виділено головні вимоги формування адаптивної моделі.

Проектними групами зазвичай використовуються технології, що орієнтуються на результат і замовника, які дозволяють виконати за короткий час великі об'єми роботи високої якості. Традиційний водоспадний підхід програє гнучким методам, тому що потребує більших затрат різного роду ресурсів, в результаті цього збільшується популярність Agile-методів.

Внаслідок особливого набору недоліків та переваг, унікальності головної діяльності й послуг усіх інжинірингових компаній, підприємства галузі інжинірингових послуг можна поділити на групи за рівнем організаційної зрілості до провадження Agile-технологій: початківці, зрілі, командно-орієнтовані.

Для командно-орієнтованих інжинірингових компаній краще використовувати Scrum-метод, який інкрементно та ітераційно реалізується декількома етапами:

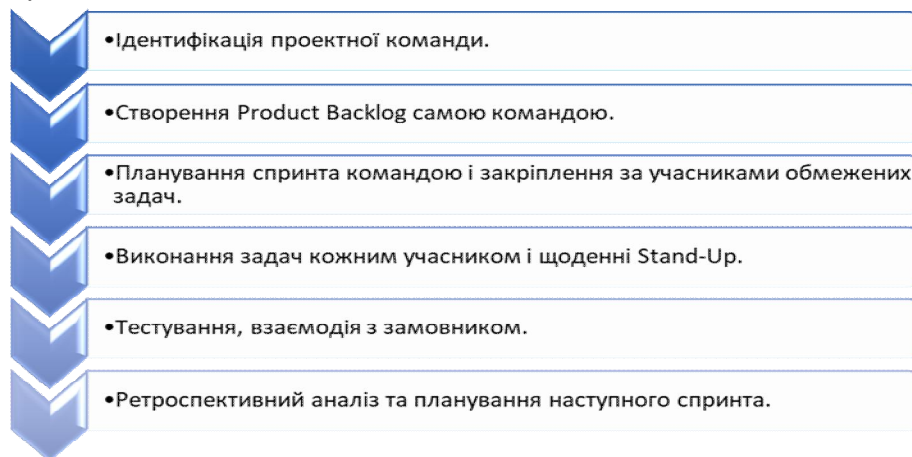
Scrum-технологія завбачає інкрементне та ітераційне планування спринтів і забезпечує розширити комунікаційні межі між учасниками команди, надає право для розв'язання завдань й вирішення проблем внутрішнім (командним) способом без зовнішнього впливу. Проте команда повинна мати достатній рівень професійних компетенцій.

У той же час, для початкових інжинірингових підприємств, існує більш проста для впровадження методологія Kanban, що допускає поступово залучати в організаційну культуру та свідомість працівників поняття «гнучке управління». Продуктивний процес майже не координується, мало регулюється, результат в більшості залежить від команди, а не від менеджера. Kanban-система не ділить виконавців на спеціальні групи, над завданням працюють різні внутрішні структури підприємства, які мають необхідні знання і навички. Kanban- метод здійснюється такими етапами:

Координаційно зрілі інжинірингові підприємства вже мають досвід в організації та управлінні командою, вони зрозуміли, що процес зміни системи управління на основі Agile-технологій вимагає деяких координаційних зусиль, часу та ресурсів. В той же час можна виділити організаційні перешкоди ефективного функціонування компаній з командною роботою, зокрема небажання власників компаній, співробітників організації або менеджерів прийняти інноваційні методи роботи проектних команд.

Для того, щоб уникнути таких перешкод та послідовно впровадити Agile-технології у систему управління на підприємствах галузі інжинірингових послуг створено адаптивну модель Scrum-Kanban, що допомагає плавно переорієнтуватися на Agile-модель із традиційної каскадної моделі управління командою. Для цього потрібно визначити основні принципи Kanban-Scrum моделі, а саме: концептуальна основа моделі, візуалізація. Потім сформулювати технічно-організаційну структуру моделі, яку можна реалізувати за певними етапами:

Запропонована Scrum-Kanban модель враховує усі потрібні умови активного супротиву змінам, що є у практиці роботи вітчизняних компаній у галузі інжинірингових послуг, та дозволяє поступово ввести принципи Agile-технологій управління командами проекту, мета яких – покращити продуктивність підприємства.

Література:

1. Сучасні методи управління проектами. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://sgv.in.ua/off-lifaq/25-suchasni-metodi-upravlinnya-proektami>.
2. Пушкарев А. Гибкая методология разработки "Scrum" / А. Пушкарев [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://habrahabr.ru/post/247319>.
3. Економіка. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://bulletin-econom.univ.kiev.ua/wp-content/uploads/2020/06/207-21-27.pdf>